

upravičeno razburjeni in že komaj čakajo, da pride divjaški zločinec v pest pravice.

Nočni in skrivnostni požigalec je na delu po okolici Šmartna na Paki. V omenjeni okolici beležijo tekom treh tednov tri požare.

Dva zločina v Metliki. Dne 2. februarja v noči je bil umorjen v Metliki zidar Jakob Senčar iz Barkovej pri Trstu. Umorjen je bil v Metliki 20 let, star je bil 70 let in se je preživljal s priložnostnim delom. — Vlomljeno je bilo v Metliki v trgovino Ivana Valjavca in odnešenega blaga za 20.000 Din.

Izpred sodišča.

Obsojen slepar. V Mariboru je bil obsojen na pet mesecev strogega zapora 31-letni Karl Čebul, ki je izvršil svojčas več sleparij v Guštanju. Izvabil je z lažjo guštanjskima trgovcema Maksu Husarju in Janezu Miloniku 200 odnosno 2600 Din. Čebul, ki se je izdajal za nemškega letalskega oficirja, je zasledovan tudi od avstrijskih oblasti.

Oproščen suma dvojnega umora. Pred sodniki v Novem mestu se je zagovarjal te dni 43 letni železniški čuvaj Anton Paučič, doma iz okolice Metlike. Obtožen je bil, da je 5. junija l. l. umoril svojega tovariša Jožefa Kožar in njegovo ženo Terzijo. Kakor smo že poročali, so našli omenjeni zakonski par na postajališču Dobravice na Dolenjskem ob prihodu zjutrajnega vlaka v stanovanju umorjena. Sum je padel na sosednega čuvarja Paučiča, ki ni živel v najboljšem razmerju s Kožarjem. Pri obravnavi Pavčiču niso mogli dokazati nobene krivde in radi tega je bil oproščen. Grozen zločin še bo zana-prej ostal zagonetka.

Slovenska Krajina.

Sobota. G. ing. Erik Eiselt, kmetijski referent za naš srez in tajnik Zveze živinorejskih selekcijskih društev za svetloolisasto govejo živino v Soboti, je bil na lastno prošnjo premeščen za profesorja na banov. kmetijski šoli v Mariboru.

G. ing. Eiseltu, ki je tekom svojega večletnega dela v naši krajini delal v ljudski blagor na polju živinoreje in kmetijstva sploh, izrekamo na tem mestu zahvalo. — Začeli so zbirati prispevke za spomenik na grobu tragično preminulemu šoferju Lukašku. Darovalo je več oseb večje zneske in zlasti pošte so zelo agilne. Akcija zasluži vse priznanje!

Volno, svilo, sukno in drugo manufakturno blago v veliki izbiri po ugodnih cenah pri

ANTON MACUN V MARIBORU

Hranilne knjižice Spolnjestajerske hranilnice v Mariboru se jemljejo v račun brez odtegljaja.

Gasilstvo v Slov. krajini. Kakor kaže statistika koncem l. 1935, je gasilstvo v Slov. krajini zelo razširjeno. Soboška gasilska župa šteje 99 čet z 2317 člani. Ta župa je po številu čet in članov najmočnejša v državi. Lendavska župa šteje 40 čet in 901 člana. Skupno je v Slovenski krajini 139 čet s 3218 člani. Soboška in lendavska četa že obstojata nad 50 let. Naši gasilci pa ne delujejo samo v delu in reševanju pri požaru, temveč so tudi precej delavni prosvetni delavci.

Smrtna nesreča vsled neprevidnega ravnanja s patrono se je zgodila v Veliki Polani. Pri Ternarjevih se je zgodila velika nesreča. Najmlajši sin Matjašek se je dne 25. jan. igral s patrono, jo nekaj rezal, hotel jo odpreti. Eksplozirala mu je v roki in učinek je bil strašen. Na levi roki mu je odtrgalo 4 prste, na levi strani prsi pa je zadobil kot dlan veliko razmesarjeno rano, da so se videla pljuča. Je sople pri dihanju uhajala skozi rano. Hitro mu je domači duhovnik podelil sv. zakramente, potem so ga spravili v bolnico v M. Soboto, kjer pa je precej izdihnil. Ponesrečen je bil priden šolar, ki je zelo pogostokrat hodil ob delavnikih k maši in obhajilu. Dogodek je pretresel vso občino; vse sočustvuje z ubogo družino, ki je na tako tragičen način zgubila sina. Sestra pokojnega je še le pred par dnevi prišla domov iz Francije, kjer je bila 5 let.

Črensovec. Prosvetno društvo bo imelo na željo članstva v nedeljo dne 9. februarja, popoldne po večernicah, v mali dvorani »Našega doma« izredni občni zbor.

Črensovec. Premeščen je iz Ljutomerja k nam kot kaplan g. Trobina Stanislav. Kaplana, ka-

terege že od črthoda g. Bejeka nismo imeli, zelo potrebujemo in željno pričakujemo. G. Trobina poznamo že iz Ljutomerja kot dobrega prosvetnega delavca in voditelja. — V nedeljo dne 2. februarja je bila poročena v naši cerkvi Sobočan Marija iz Žižkov. Imenovana je bila vrta mladenka in zvesta članica Prosvetnega društva. Za moža si je izbrala Hozjan Ludovika, čevlarskega pomočnika iz Žižkov. Mlademu paru želimo obilo sreče!

Turnišče. Naša narodna osemrazredna šola je izgubila dve dobri učiteljski moči. Premješena sta bila od nas g. Mlakar Franc k Sv. Barbari v Halorah in gđc. Zahnfuchs Julija na šolo na Hotizi.

Nedelica. Posestnik Bakan Štefan je bil na predlog kmetijskega ministra odlikovan z redom sv. Save V. stopnje za zasluge pri pospeševanju kmetijstva. G. Bakanu, ki je naš odlični somišljenik, iskreno čestitamo k visokemu odlikovanju!

Velika Polana. Prosvetno društvo je dne 26. januarja priredilo v šoli gledališko predstavo. Potem so člani pevskega oddelka prav dobro prednašali spevoigro »Mlada Breda«. Prišli so tudi gostje iz Črensovec, Kapce, Gaberja in drugod. Ob koncu je močan moški zbor nad 30 pevcev zapel ob splošnem odobravanju dve umetni in eno narodno pesem. Še enkrat kaj takega!

Velika Polana. Prošlo leto je bilo rojenih 53; umrlo 24 oseb. Od teh so bili 4 stari nad 70, dve osebi nad 80 let. Sv. obhajil je bilo 19.000, en tisoč več, kakor lani. Poročenih je bilo 14 parov. Izseljencev imamo 162, največ v Kanadi in na Francoskem. Za versko življenje skrbijo 4 Marijine družbe, katerih vsaka ima v mesecu svojo nedeljo. Prva nedelja je Marijina, druga ženska, tretja fantovska, četrta dekliška. Otroci Marijinega vrta, v katerem so vsi šolarji, pa so vmes razdeljeni. Tudi pri nas se dogajajo nerednosti, kakor menda povsod. A sodba nekega lista, »da gre Polana rakovo pot«, je pa menda le prenagljena, če ne celo krivična.

Gornja Bistrica. Dne 27. januarja je umrla pri nas Kustec Rozalija, rojena Cigan, žena Kustec Matjaža, posestnika in občinskega odbornika v starosti 62 let. Imenovana je bila poštena žena in spoštovana daleč na okoli. Pokopana je bila dne 28. januarja. Pogrebno svečanost sta opravila čč. gg. župnika Zadravec

drugače se ne vidiva! Strašno je to, Tevž, ti si misliti ne moreš, kako strašno je.«

Nekaj časa sta molčala. Štari se je tresel kakor trepetlika, mladi pa je bil blede ko zid. Tedaj je oče zavpil:

»Tevž, tega vendar nočeš, da pridem v pekel. Kajne da ne, Tevž?!«

»Ne, ne, ne, oče!« je zahripal sin. »Zaradi tega ne smete trpeti, oče!«

»Tedaj boš ti revež, Tevž, tebi ne ostane nič več.«

»Revščina ni najhujše.«

»Najhujše ne, gotovo ne. Hujša je sramota. Zaradi mene je vseeno. Ali da boš ti zaradi mene ob dobro ime, to, to, to me strašno boli.«

Tevž je prijel očeta za roko in rekel prisrčno:

»Pomirite se, oče! Zdej se bova po pameti zme-nila. Kaj pravite, kaj bi bilo, ko bi Juriju, krojaču, vse povedala in lepo vse z njim uredila?«

»Nikar, nikar!« se je branil štari. »Se v oči bi mu ne mogel pogledati, kaj šele svoj greh priznati. Saj bi tudi nič ne pomagalo, nič, nič...«

»Jurij je dober. Morda bi se dalo z njim tako napraviti, da bi bilo na vse kraje prav.«

»Tega ne bo mogel, ne bo. Otroka ima: sina financarja z revno plačo in hčer. Že zaradi otrok ne more nič popustiti.«

»Poizkusiti bi mogla.«

»Ne, ne! Prosim te, Tevž. Od sramu bi me bilo

konec, ko bi me Jurij pogledal s svojimi velikimi očmi.«

»Kaj boste potem, oče?«

»Na sodnijo pojdem in jim vse povem. Sodnija bo že napravila, da bo prav.«

»Potem se bo vendar razglasilo in ljudje bodo vse izvedeli.«

»Moj Bog, saj drugače ni mogoče! Da mi le z Jurijem samim ni treba govoriti! To bi mi bilo najstrašnejše.«

Zopet sta umolknila. Tevž je stisnil obrvi in napeto premišljal. Potem je rekel odločno, skoraj osorno:

»Pred sodnike ta reč ne sme priti, oče!«

»Mora, mora,« je stokal štari. »Dovolj sem trpel vse življenje. Na večno ne morem trpeti, na večno ne.«

Sin je nekoliko preudarjal, nato pa spregovoril: »Poslušajte, oče! Nikomur ni treba o tem nič vedeti. Midva sama bova vse uredila.«

»Kako? Kako?«

»Prepisali mi boste domačijo.«

»Seveda tebi. Komu pa? Dekleti sta svoje dobili, vsaka petdeset tisoč. Izplačani sta.«

»Potem vzamem jaz vso stvar nase. Odslej je to moja zadeva. Čujete, oče? Moja! Vi ste je odrešeni.«

»Kaj, ti? Ti? Ti hočeš... Toda Jurij mora priti do svoje pravice.«

valstvo cele Abesinije zahvali Bogu za zadnje velike zmage v severni pokrajini Tigre.

V Abesiniji je padel.

»Koroški Slovenec« poroča iz Žitare vasi na Koroškem: V naši bližnji okolici stanuje slovenska družina Grohar z Goriškega. Lansko leto je zapustil starše in sestre sin France ter se podal nazaj v domovino. Zanj je bil povratek v domovino usoden, moral je v italijansko vojsko in nato v Abesinijo. Pred nekaj dnevi je dobila njegova sestra, ki je poročena v naši fari, uradno poročilo, da je brat France padel v Abesiniji. Torej je moral ubogi fant med prvimi v oženj za domovino, ki tako mačehovsko ravna s Slovenci.

In Klekl, katere se je udeležilo veliko ljudstva. Naj ji bo lahka zemlja, domačim pa naše iskreno sožalje!

Dolnja Bistrica. Dne 26. jan. je imela Prost. gas. četa v šolskih prostorih občni zbor. Članov je bilo navzočih okrog 37. Bivši poveljnik se je odrekel poveljstvu, ker odpotuje v tujino. Za poveljnika je bil izvoljen Glavač Mirko, kovaški pomočnik, za orodjarja pa žabota Stefan, tesar.

Sv. Sebešćan. Kakor izgleda, bomo letos le prišli do »božjega groba«. Cerkevni odbor je sklenil, da se naj postavi grob še pred Veliko nočjo. Tako se bo želja farnikov po dolgem času izpolnila. Tudi križ farni bomo postavili, ki je bil tudi potreben, da se bomo ob procesijah v križevem tednu vedeli vsaj kje ustaviti. Denar za božji grob in za križ je nabran, milodari se še vedno sprejemajo. — »Slovenski gospodar« se lepo širi. Je precej naročnikov, ki so plačali celoletno naprej. Naročniki, pridobivajte še no-

ve naročnike! Naroči in plača se lahko tudi v župnišču. — V Moščancih je šola pridobila novo, primerno učilnico. Le še eno učno moč ti rabili.

Gornja Lendava. Kmečka posojilnica je sklenila, da bo še letos postavila svoj dom. Posojilnica je pač kmečka, zato nima milijonov, ima pa marljivo in pošteno vodstvo, ki bo z malimi prihranki, nabranimi od ustanovitve sem, zgradilo svoje poslopje sebi in vsem našim ljudem v korist. — Prosvetno društvo se bo ustanovilo pri nas. V kratkem bo ustanovni občni zbor. Veselijo se ga vsi naši pošteni fantje in moške, v njem bodo dobili sebi potrebno izobrazbo in tudi zabavo. Zato se vsi fantje in moške odzovite vabilu in vstopite v našo društvo!

Kuzma. Govori se, da bo Kuzma postal nova župnija. Z veseljem se sprejeli naši verniki to vest. Kar ta točen bi jo že radi imeli. Pa tako hitro ne gre!

lepa, zato jo pridite pogledat v prav obilnega številu.

Brežice. Gospodarski tečaj se bo vršil v nedeljo dne 9. februarja ob 9. uri dopoldne v risalnici meščanske šole v Brežicah. Na tečaju so tri predavanja za naš okoliš in sicer iz vinogradništva, sadjereje in prašičjereje. Predavali bodo prvovrstni strokovnjaki v posameznih panogah. Zato vabimo vse, da se tečaja v nedeljo udeležijo v lastnem interesu v čim večjem številu!

Radna pri Sevnici. Kakor vedno je zlasti v zimskih dneh mnogo življenja v našem mladinskem domu. Skoro vsako nedeljo je na programu gledališka prireditev, akademija, skioptično predavanje ali kaj podobnega. Ob sredah so redni prosvetni sestanki, h katerim prihajajo fantje iz oddaljenih vasi. Posebno delavni so pri Katoliški akciji. Igra »Pod sovjetsko zvezdo«, ki smo jo uprizorili na Stefanovo, je zelo času primerna, zato smo jo ponovili v Slomškovem domu v Sevnici.

Slovenec v Zagrebu. Zadnje tedne imamo pa res razgibano društveno življenje. Kar vsako nedeljo po ena predstava v Jeronimski dvorani. Najprej je priredilo Slomškovo prosvetno društvo veseligo »Izbirna nevesta«, kjer smo se prav pošteno razveselili in nasmejali. Potem so imela naša dekleta (Marijina družba) svojo božičnico: uživali smo prelepo petje ženskega zbora in se od srca smejali ob igranju. Vsem zagrebškim Slovenkam priporočamo, naj se vpišejo v Marijino družbo, enako pa tudi onim, katere pridejo v Zagreb; tem je dobra družba še potrebnejša. Isto nedeljo (26. januarja) je v Slomškovem društvu predaval o življenju na drugih svetovih (zvezdah) akademik g. Matija Rova. No in na Svečnico zvečer so se postavili naši katoliški študentje »Daničarje« z vojaško igro »Koniec polke«. Vojne grozote so nas pretresle, čeprav smo jih gledali samo v igri. Pri tej prireditvi smo videli vse izbrano družbo zagrebških Slovencev.

DRUŠTVENE VESTI

Murenberg. Po daljšem spanju se je naše Kat. prosvetno društvo spet zdravilo kakor tisti, ki so šli pred kratkim jazbeca lovit, ter priredi v nedeljo 9. februarja popoldne ob 4. uri pri g. Brudermanu čisto primerno igro »Trije tičke«. V razmerah, v katerih živimo, bo to najcenejše in najprimernejše pustno razvedrilo; zato se vsi vabijo, naj pridejo takrat pogledat zbrane Tičke pri njihovem delu, ki ne poznajo ne krize, ne slabše volje, in se bo vsak za malo denarja spet enkrat od srca nasmejati.

St. Peter pri Mariboru. Na pustno nedeljo, dne 23. februarja, priredi igralska družina prosv. društva popoldne po večernicah v samostanski šoli lepo igro, h kateri že sedaj vse prijazno vabimo.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Prosvetno društvo »Zarja« vprizori v nedeljo 9. februarja ob 3. uri popoldne v dvorani Narodnega doma Nušičevo komedijo »Sumljiva oseba«.

Sv. Jurij v Slov. goricah. Prosvetno društvo pri Sv. Juriju v Slov. goricah priredi v nedeljo dne 9. februarja popoldne ob treh v prostorih

gospe Krajne igre »Pri kapelici« in razne povske točke.

Negova. Naše Katoliško prosvetno društvo bo imelo v nedeljo dne 9. t. m., popoldne po večernicah, v graščinski dvorani svoj redni občni zbor z zanimivim predavanjem o pomenu katoliške prosvete.

Središče. Društvo Narodna prosveta v Središču ob Dravi vprizori v nedeljo dne 9. februarja veseligo »Trojčki« v treh dejanjih. Prijatelji smeha in zabave, pridite!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Naše Prosvetno društvo vas vabi za nedeljo dne 9. februarja v Pergerjevo dvorano, kjer naši igralci vprizorijo Mollerovo komedijo »Skopuh«. Dosedaj ste gledali bolj resne igre, pri tej šaljivgi pa se boste pošteno nasmejali. Pridite vsi, sosede in domači, v velikem številu k nam! Igra traja okoli dve uri. Vstopnina znižana.

Tečarje. Naše Prosvetno društvo je v nedeljo dne 11. januarja svečano proslavilo svojo 25letnico. Ob tej priložnosti je bilo imenovanih tudi več oseb, ki imajo velike zaslugе za prosvetno društvo, za častno člane. — V nedeljo dne 9. in dne 16. februarja bo v društveni dvorani ob štirih popoldne predstava ljudske igre s petjem in godbo v petih dejanjih »Črne žene«. Igra je zelo

Ali si že obnovil naročnino?

Razkol v abesinski ali koptski cerkvi.

Vladajoča večina v Abesiniji *je krščanska in so to takozvani koptski kristjani, ki imajo svojega lastnega cerkvenega glavarja, kateri se imenuje »abuna«. Po poročilu iz abesinskega svetega mesta Aksum na severu, katerega so zasedli Italijani, se je postavila severnoabesinska cerkev pod vodstvom abune Afre Abrahama pod pokroviteljstvo italijanskega kralja. To pokroviteljstvo je bilo od duhovščine proglašeno na svečani seji. Razkol v koptski cerkvi podpirajo Italijani in je postal bridka istina. V glavnem stanu neguša Heile Selassie se mudi pravi abuna Ciril kot vrhovni poglavar kopt-

»Vse mu povrnem. Še pare ne bo utrpel.«
»In povedal mu ne boš, dokler bom živ?«
»Ne, dokler ste živi, in tudi potem ne. Nikoli!«
»Kaj praviš, Tevž? Kako se boš tega lotil?«
»Zaupajte mi, oče, in nič ne sprašujte! Ze vem, kako.«

»In za goljufijo ne bo nihče zvedel?«
»Nihče nikoli! To vam sveto obljubim.«
»Tevž! Tevž!« je kriknil oče.
Izenada je sklonil glavo na sinovo ramo, krčvito se ga je oklenil, iz prs pa mu je zahroplo.
»Ježeš Marija! Oče, kaj vam je?« se je sin prestrašil.

Pol minute je stari še hropel in strmel v sina s široko odprtimi očmi. Potem si je globoko oddahnil in zašepetal: »Moj Bog, zdaj sem mislil, da bom umrl. Srce mi je obstalo in pred očmi mi je bilo vse temno.«

Naglo je potegnil sin iz žepa steklenico žganja.
»Nate, oče, pijte!«
Stari je malo goltnil; videti je bilo, kakor da se bo začel kozlati. Čez nekaj časa je dejal:
»Hvala Bogu, zdaj mi je odleglo.«
»Da bi le doma že bila!« si je v strahu želel sin.
»Ne, Tevž, domov ne pojdeva. Peljala se bova v mesto k dohtarju. In še neki drug opravek imam.«
»Preveč vam bo, oče.«
»Ne, navzdol grem laže kakor navzgor.«

Sin mu je pomagal, da je vstal, in ga nekaj pota še podpiral, potem pa je šel oče sam do vasi. V krčmi »Pri pošti« je pojedel skledico tople juhe in popil lupico vina. To ga je okrepčalo, da se je brez težav pripeljal v mesto. Tu sta takoj šla v bolnišnico k zdravniku. Ta ga je skrbno preiskal in dejal, da ima hudo srčno napako, ki jo je dobil ali od prevelikega napora ali pa od prevelikega razburjenja. Naročil mu je, da se mora zelo varovati, ne sme hoditi v hrib, niti po stopnicah ne, da, še pripogibati se ne sme. Zapisal mu je neke kapljice, ki naj jih jemlje, kadar ga bolezen huje napade.

Tevž je zdravniku že na licu bral, da za očeta ni več mnogo upanja; to ga je močno potrla. Stari pa se ni prav nič zmenil. Od zdravnika sta šla k »Dalmatincu« in se pokrepčala. Nato je hotel oče v samostan. Tu je šel k nekemu staremu patru v celico in ostal pri njem več ko eno uro. Ko se je vrnil, je bil videti zdelan, oči pa so mu gledale mnogo bolj vedro ko prej.

»Tevž,« je zašepetal, »zdaj mi je lahko. Kakor da bi mi bil vzel mlinski kamen s srca, tako se mi zdi. — Kajne, Tevž, nate se snem zanesti?«

»Popolnoma, oče! To je zdaj moja reč. Na svojo vest sem jo vzel, oče.«

»Da, priden si, Tevž, hvala Bogu! Bog ti bo povrnil, Tevž.«